

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tora nevi'im u-ketuvim

Leusden, Johannes

Amstelodami, 1667

Cap. XIV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39406

תשמעוה במסתרים תבכה נפשי מפני גוה ורמע תדמע

וחרד עיני דמעה כי נשבה עדר יהוה: אמר 18

למלך ולגבירה השפילו שבו כי ירד מראשתיכם

עטרת תפארתכם: ערי הנגב סגרו ואין פתח הגלת 19

יהודה כלה הגלת שלומים: שאי עיניכם וראי כ וראו ק

הבאים מצפון איה העדר נתן לך צאן תפארתך: מה 21

תאמרי כי יפקד עליך ואת למדתי אתם עליך אלפים יחיד

לראש הלוא חבלים אחזוך כמו אשת לדה ווכי תאמרי 22

בלבבך מדוע קראני אלה ברב עונך נגלו שולך נחמסו

עקבך: היתהפך כושי עורו ונמר חברברתיו גם אתם 23

תוכלו להיטיב למרי הרע: ואפיצם כקש עובר לרוח 24

מדבר: זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה אשר כה

שכחת אותי ותבטחי בשקר: וגם אני חשפתי שולך 26

על פניך ונראה קלונך: נאפוך ומצהלותיך זמת זנותך 27

על גבעות בשדה ראיתי שקוציך אוי לך ירושלם לא

תטהרי אחרי מתי עד: אשר היה דבר יהוה אל יך א

Cap. XIV.

Pradicit

sterilitatem

& famem,

ac tenero

imprimis

affectu, li-

cet à Deo

prohibitus,

pro populo

intercedit.

ירמיהו על דברי הבצרות: אבלה יהודה ושעריה אמללו 2

קדרו לארץ ויזחת ירושלם עלתה: ואדיריהם שלחו 3 זעירא

צעוריהם למים כאו על גבים לא מצאו מים שבו כליהם 4 צעוריהם

ריקם בשו והכלמו וחפו ראשם: בעבור האדמה חתה 4 קרי

כי לא היה גשם בארץ בשו אפרים חפו ראשם: כי ה

גם אילת בשדה ילדה ועזוב כי לא היה רשא:

ופראים עמדו על שפים שאפו רוח כתנים כלו עיניהם 6

כי אין עשב: אם עונינו ענו בני יהוה עשה למען שמך 7

כידכו משובתינו לך חטאנו: מקורה ישראל מושיעו 8

בעת צרה למה תהיה כגר בארץ וכארח נטה ללון:

למה תהיה כאיש נדהם כגבור לא יוכל להושיע ואתה 9

בקרבו יהוה ושמך עלינו ונקרא אל תנחנו:

כה

הושיענו

כֹּה־אָמַר יְהוָה לַעַם הַזֶּה בֵּן אֲהַבּוּ לְנוֹעַ 1
 רְגִלֵיהֶם לֹא הִשְׁכּוּ וַיְהוֹרֶה לֹא רִצָּם עַתָּה יִזְכַּר עֲוֹנָם 11
 וַיִּפְקֹד חַטָּאתָם : וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל־ 12
 תִּתְפַּלֵּל בְּעַד הָעַם הַזֶּה לְטוֹבָה : כִּי יִצְמוּ אֵינֹנִי שָׁמַעַ 13
 אֶל־רִנָּתָם וְכִי יַעֲלוּ עֲלֵהּ וּמִנְחָה אֵינִי רִצָּם כִּי בַחֲרִב 14
 וּבִרְעֵב וּבִדְבַר אֲנֹכִי מְכַלֶּה אוֹתָם : וַאֲמַר אֲהֵי אֲרֹנִי 15
 יְהוָה הִנֵּה הַנְּבִיאִים אֹמְרִים לָהֶם לֹא תִרְאוּ חֲרִב וְרֵעֵב 16
 לֹא יִהְיֶה לָכֶם כִּי שְׁלוֹם אָמַרְתִּי אֶתְּן לָכֶם בַּמָּקוֹם הַזֶּה : 17
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שִׁקֵּר הַנְּבִיאִים נְבִיאִים בְּשֵׁמִי 18
 לֹא שְׁלַחְתִּים וְלֹא צִוִּיתִים וְלֹא דִבַּרְתִּי אֵלֵיהֶם חֲזוֹן שִׁקֵּר 19
 וְקִסְם וְאִלּוּל וְתַרְמִיז לִבָּם הִמְרָה מִתְנַבְּאִים 20
 לָכֶם :

וְאֵלֵי קְרִי וְתַרְמִיז קְרִי

כך נמצא בספרים מרוקים

טו רִכֵּן כֹּה־אָמַר יְהוָה עַל־הַנְּבִיאִים הַנְּבִיאִים בְּשֵׁמִי וְאֲנִי 21
 לֹא שְׁלַחְתִּים וְהִמְרָה אֹמְרִים חֲרִב וְרֵעֵב לֹא יִהְיֶה בָאָרֶץ 22
 הַזֹּאת בַּחֲרִב וּבִרְעֵב יִתְמוּ הַנְּבִיאִים הַהֵמָּה : וְהָעַם 23
 אֲשֶׁר־הִמָּה נְבִיאִים לָהֶם יִהְיוּ מְשַׁלְּכִים בַּחוּצוֹת יְרוּשָׁלַם 24
 מִפְּנֵי הָרֵעֵב וְהַחֲרִב וְאֵין מִקְבֵּר לָהֶמָּה הִמָּה נְשִׂיָהִם 25
 וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי־הָעַם וּשְׁפַכְתִּי עֲלֵיהֶם אֶת־רַעְתָם : וְאָמַרְתִּי 26
 אֵלֵיהֶם אֶת־הַדְּבַר הַזֶּה תִרְדָּנָה עֵינֵי דַמְעָה לֵילֵה וַיּוֹמַם 27
 וְאֶל־תִּרְמִינָה כִּי שִׁבֵּר גְּדוֹל נִשְׁבְּרָה בַתּוֹלַרְתִּי בַרְתִּי עִמִּי 28
 מִכָּה נִחְלָה מְאֹד : אִם־יֵצְאֵתִי הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה חֲלָלִי חֲרִב 29
 וְאִם־בָּאתִי הָעִיר וְהִנֵּה תַחֲלוּאֵי רֵעֵב כִּי גַם־נְבִיאִים־ 30
 כֹּהֵן סָחְרוּ אֶל־אָרֶץ וְלֹא־יָדְעוּ : הַמָּאֵם 31
 מֵאֶסְתֵּת אֶת־יְהוּדָה אִם־בְּצִוּוֹן גַּעֲלָה נִפְשֶׁךָ מִדוֹעַ 32
 הַכִּיתָנוּ וְאֵין לָנוּ מִרְפָּא קוֹרָה לְשְׁלוֹם וְאֵין טוֹב וְלַעֲרַת 33
 כִּי מִרְפָּאוֹ הִנֵּה בַעֲתָה : יָדְעֵנוּ יְהוָה רִשְׁעֵנוּ עֵן אֲבוֹתֵינוּ 34
 כִּי חָטְאוּנוּ לָךְ : אֶל־תִּנְאֹץ לִמְעַן שִׁמְךָ אֶל־תִּנְבֵּל בְּסֵא 35
 כְּבוֹדְךָ זָכַר אֶל־תִּפְרֹךְ בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ : הִישָׁבְהִלִי הַגּוֹיִם 36
 מִגַּשְׁמִים

מגשמים ואם השמים יתנורביבים הלא אתה הויה
יהוה אלהינו ונקודה לך כי אתה עשית את כל אלה :

ויאמר יהוה אלי אם יעמד משה ושמואל **טו א**
לפני אינ נפשי אל העם הזה שלח מעל פני ויצאו :

והיה כי יאמרו אליך אנה נצא ואמרת אליהם כה-
אמר יהוה אשר למות למות ואשר לחרב לחרב

ויאשר לרעב לרעב ואשר לשבי לשבי : ופקדתי **3**
עליהם ארבע משפחות נאם יהוה את החרב להרג

ואת הכלבים לסחב ואת עוף השמים וארז בהמת
הארץ לאכל ולהשחית : ונתתים לזועה לכל ממלכות **4**

לזועה קרי

הארץ כגלל מנשה בדיחוקיהו מלך יהודה על אשר
עשה בירושלם : כי מי יחמל עליך ירושלם ומי יגוד **5**

לך ומי יסור לשאל לשלם לך : את נטשת אתי **6**
נאם יהוה אחור תלכי ואט את ידי עליך ואשחיתך

גלאיתי הנחם : ואזרם במזרה בשערי הארץ שבלתי **7**
אברתי ארז עמי מדרכיהם לוא שבו : עצמו לי **8**

אלמנותו מחול ימים הבאתי להם על אס בחור שרד **9**
בצהרים הפלתי עליה פתאם עיר ובהלות : אמללה

אלמנותו קרי

ילדת השבעה נפחה נפשה באה שמשה בעד יומם **10**
בושה וחפרה ושאריתם לחרב אתן לפני איביהם נאם

קרי

יהוה : אוי לי אמי כי ילדתני איש ריב **11**
ואיש מדון לכל הארץ לא נשיתי ולא נשו בי בלה

מקללוני : אמר יהוה אם לא שרותך לטוב אם **12**
לוא הפגעתי כך בעת רעה ובעת צרה את האיב :

סדחיד קרי

הירע ברזלי ברזל מצפון ונחשרו : חילך ואוצרתך **13**
לבז אתן לא במחיר ובכל חטאותיך ובכל גבוליך :

והעברתי את איביך בארץ לא ידעת כי אשקדחה **14**
באפי עליכם חוקד : אתה ידעת יהוה זכרני **טו**
ופקרני

Cap. XV.
Præbet sese
Deus inex-
orabilem,
nec quem-
quam pro-
tam perfidâ
gente inter-
cessorem
admittit:
adeoque
pergit Vates
nosfer aru-
mnas &
calamita-
tes ipsorum
enarrare.